

Posudek konzultanta k diplomové práci

Jméno a příjmení diplomantky: **Michaela Langerová**

Název práce: **Ochrana osobních údajů v pracovněprávních vztazích**

Datum odevzdání práce v listinné podobě: **9. května 2016**. Elektronicky byla práce odevzdána dne 9. května 2016.

Konzultace

Diplomantka práci s vedoucím konzultovala. Většina vedoucím vznesených připomínek a podnětů k předmětu zkoumání diplomantka určitým způsobem v textu předkládané práce reflektovala.

Podobnost práce s jinými dokumenty

K práci byl vyhotoven protokol o podobnosti závěrečné práce s jinými dokumenty o 6704 stranách. Práce vykazuje podobnost s 300 dokumenty. Ve všech případech se jedná o podobnost menší než 5%. Zpravidla je vykazována shodnost/podobnost s informačními zdroji, které odkazují na právní úpravu – v řadě případů se protokol odkazuje na dikci právních předpisů, které autorka v práci cituje, resp. s nimiž autorka v práci dále pracuje.

Konzultantovi je známo několik prací, které se věnují materii, o níž diplomantka pojednává. Žádná z prací však není do větší míry shodná či podobná s předloženou prací.

Z uvedených důvodů konzultant protokol o podobnosti závěrečné práce blíže nezkoumal.

V této souvislosti je však třeba poukázat na to, že na řadě míst je práce velice podobná pramenům, které jsou vedoucímu důvěrně známy – na řadu z nich se sice diplomantka odkazuje, nicméně se nelze ubránit dojmu, že se jedná o doslovnou citaci, která však není řádně označena (odkazy jsou navíc ne vždy přesné – viz např. poznámka pod čarou č. 17, kde se odkazuje na komentář JUDr. Kučerové a kol., kdy odkazovaný text není na str. 49, nýbrž na str. 23).

Ke struktuře práce, k její logické stavbě, k obsahu a ke zvolenému tématu

Práce se sestává, včetně úvodu a závěru, resumé a seznamu literatury, celkem z 98 stran. Samotný text práce má 90 stran. Práce tudíž splňuje minimální požadavky předepsané pro tento druh kvalifikačních prací předpisy Právnické fakulty Univerzity Karlovy v Praze, resp. Univerzity Karlovy v Praze.

Práce je rozdělena do sedmi kapitol, které na sebe vzájemně navazují.

V první kapitole se autorka zaměřuje na právní úpravu (mezinárodní i vnitrostátní), která v základu reguluje materii ochrany osobních údajů. V následující kapitole (kapitola 2) autorka ve stručnosti pojednává o mezinárodní a unijní právní úpravě ochrany osobních údajů. Další kapitola (kapitola 3) je věnována Úřadu pro ochranu osobních údajů. Kapitola 4 pojednává o základním pojmosloví v oblasti ochrany osobních údajů. Na přiblížení základního pojmosloví ochrany osobních údajů navazuje (kapitola 5) autorka vymezením pojmu subjekt údajů a výčtem základních práv subjektu údajů. V předposlední kapitole (kapitola 6) se přibližují jednotlivé

subjekty, které se podílejí na zpracování osobních údajů. Poslední kapitola (kapitola 7) věnovala diplomantka příkladům zpracování osobních údajů v pracovněprávních vztazích.

Zvolené téma, tedy ochrana osobních údajů v pracovněprávních vztazích, je relativně značně široké a jeho komplexní zpracování by si vyžádalo větší prostor, nežli je ten, který je obvyklý při zpracování diplomových prací. Je tedy logické, že si diplomantka chtěla zkoumání omezit pouze na určitý segment.

Práci lze mít s přihlédnutím k rozsahu a vymezenému předmětu zkoumání za odpovídajícím způsobem rozčleněnu.

Logická stavba práce je v základu dobrá

Lze mít za to, že cíle vymezené diplomantkou úvodem práce se jí relativně podařilo naplnit.

Při širší tématu je složité udržet konzistentnost výkladu, vyvarovat se obecnosti či nevyváženosti textu, kdy se autor více věnuje jedné problematice a druhou, neméně závažnou, pojednává pouze povrchně. Autorce se naplnění těchto cílů zcela nepodařilo – práce je z větší části popisná, výklad není místy plynulý a konzistentní.

Diplomantka zvolila hojně a delší dobu diskutovanou problematiku, která je nicméně stále aktuální, a lze očekávat, s ohledem na předpoklady dalšího technologického vývoje a rozvoje moderních technologií, jejich funkcionalit a rozšiřování jejich využitelnosti v jednotlivých oblastech pracovního života, stejně tak jako v s ohledem na nově přijatou právní úpravu na ochranu osobních údajů v podobě obecného nařízení o ochraně osobních údajů, že bude i nadále vysoce aktuální a bude nutně muset začít silněji rezonovat i v soudní judikatuře, která této materii prozatím v jistém smyslu vyhýbá (minimálně jde-li o nižší civilní soudy a Nejvyšší soud České republiky).

K jazykové úrovni, použitým metodám zpracování a k práci s literaturou

Práce je sepsána v českém jazyce.

Diplomantka v řadě případů nerespektuje, že odstavec textu má představovat ucelený logický celek - autorka občasně neodděluje odstavce, byť to obsahová skladba textu přímo nabízí.

Po jazykové stránce lze práci hodnotit jako zdařilou.

Práce je zpracována běžnými metodami pro tento druh prací. Převažuje deskriptivní metoda.

Práce byla zpracována za užití relativního užšího okruhu pramenů.

Výhradu lze mít k práci diplomantky s literaturou – z textu práce není zřejmé, kdy autorka z odkazovaného pramene cituje a kdy se toliko ztotožňuje s názorem, který v odkazovaném prameni vysloven (viz rovněž shora). Jak již bylo řečeno, odkazy na prameny nejsou vždy přesné – viz např. poznámka pod čarou č. 17, kde se odkazuje na komentář JUDr. Kučerové a kol., kdy odkazovaný text není na str. 49, nýbrž na str. 23.

Připomínky k obsahové stránce práce

K práci lze formulovat v základu zejména tyto výhrady a připomínky.

- nepřesné je konstatování na str. 5 práce o tom, že „*V těchto případech nám žádný právní předpis nestanovuje, které právo má přednost...*“ – naopak, ve většině případů je kolize základních práv v pracovněprávních vztazích řešena zákonodárcem přímo;
- na str. 7 diplomantka hovoří o „*obyčejném právu*“, přičemž z hlediska terminologie užívané Ústavním soudem České republiky se zjevně má jednat o „*jednoduché právo*“;
- není jasné, jaký význam k problematice ochrany osobních údajů má mít dle diplomantky Evropská sociální charta a Evropský zákoník sociálního zabezpečení (str. 18);
- minimálně terminologicky nepřesné je konstatování na str. 48 práce o tom, že „*...na základě které smí Úřad uložit...*“;
- nejasné je tvrzení na str. 53 práce ve směru k ust. § 17 OchOúZ;

Závěrečné hodnocení a otázky k obhajobě

Diplomantka prokázala v problematice relativně dobrou orientaci.

Práci lze doporučit k obhajobě, neboť v základu splňuje předpoklady kladené na příslušný druh kvalifikační práce Právnickou fakultou Univerzity Karlovy v Praze, s navrženým klasifikačním stupněm dobře až velmi dobře dle výsledku ústní obhajoby.

Diplomantka by se při ústní obhajobě mohl vyjádřit k těmto otázkám:

- 1) Jaký důsledek by měla na legálnost zpracování osobních údajů skutečnost, že doba uchování osobních údajů by byla kratší, než je nezbytné k dosažení sledovaného účelu zpracování osobních údajů.
- 2) Autorka by mohla přiblížit, jak se poskytuje ochrana osobních údajů prostřednictvím ust. § 180 odst. 1 t.z.
- 3) Autorka by mohla vyjasnit, jakým způsobem může inspektor ÚOOÚ uložit opatření k nápravě.
- 4) Autorka by mohla v krátkosti osvětlit postavení inspektora ÚOOÚ z hlediska zákona o státní službě.
- 5) Autorka by mohla vyjasnit, jak rozumí možnosti zpracování oprávněně zveřejněných osobních údajů.
- 6) Má dle diplomantky význam zahlazení odsouzení pro zpracování údaje o odsouzení za trestný čin? Lze z výpisu z rejstříku trestů získat informaci o trestném činu, za který byla dotyčná osoba odsouzena?
- 7) Autorka by se mohla v krátkosti vyjádřit k možnosti využít informace ze sociálních sítích při výběru uchazeče o zaměstnání.

V Praze dne 15. června 2016

JUDr. Jakub Morávek, Ph.D.
konzultant